

STAMBOOM DOSSIER

Dit dossier volgt **Herman van Hoenselaer** (1380-xxxx).
Zoon van Karel van Hoenselaer (1355 - circa 1413).

Zie voor zijn broer Goossen van Hoenselaer tot Willick (1380- na 1447).

KAREL VAN HOENSELAER (1350 - CIRCA 1413)

Zoon van Ridder Herman van Hoenselaer - Heer von Hülndonk (1325-voor 1390).

Gehuwd met Elisabeth

Bron vGvH pagina 58.15.

Versie 1.2 160426 door Ir. René A.M. Martens RI Msc.

Kinderen

1. Goossen van Hoenselaer tot Willick (1380- na 1447);
2. Herman van Hoenselaer (1380-ca.1448).

Tijdsbeeld

1389 Een Karel van Hoenselaer verkoopt voor richter Johan van Pellant en de schepenen van Wetten aan Herman van Boetberg vier morgen land, gelegen bij de molen op gen Wijje. Deze grond zal gelegen hebben bij de monding van de Wijhe in de Niers.

1390 Karel Hermanszoon verklaart met zijn moeder Agnes en zijn broeders Arnold en Goossen, dat hij Herman van Boetbergh schadeloos zal houden in verband met borgstelling, die deze voor zijn moeder Agnes heeft gedaan.

1395 Met zijn broeder Goossen getuige bij de verkoop door zijn broeder Arnold van de voogdij te Willich, Keuls leen en medegave van diens vrouw.

1397 Zegelt met zijn broeder Arnold voor Arnold van Krieckenbeck en diens zoon Johan de kwitantie van de gebroeders Rost en Harper van Halle groot honderd florentiner gulden ter aflossing van een schuld van hun vader Harper van Halle.

1413 Karel en Elisabeth verkopen einen Rott und zwei Benden in het kerspel Buderich in de nabijheid van de Dickshof.

VII. 1 GOOSSEN VAN HOENSELAER TOT WILICK (1380- na 1447)

Ook geschreven als Goessen van Honselaer tot Willik.

Gehuwd met Elisabeth van Eyll (xxxx-circa 1469).

Zoon van Karel van Hoenselaer (1350).

Bron vGvH pagina 70.6.

Van Eyll is een Zuid-Nederlands adellijk geslacht.

De familie van Eyll was in Gelderland al bekend in de dertiende eeuw. Godefridus van Eyll werd in 1279 genoemd als eigenaar van het kasteel De Berckt, gelegen tussen Kessel en Venlo in Limburg. In 1327 werd het goed door Tilman van Eyll verheven tot

heerlijkheid. Tot op het einde van de zestiende eeuw was de familie van Eyll bekend als de rijkste van Barloo. In 1662 verleende keizer Leopold I bevestiging van adel en toekenning van de titel ridder aan Laurent-Guillaume van Eyll.

Kasteel de Berckt

Kasteel de Berckt (Berkt) in Baarlo is een in de 13e eeuw gebouwd kasteel. Het kasteel is gelegen aan de oude Romeinse heerweg tussen Kessel en Venlo in de Nederlandse provincie Limburg. Godefridus van Eyll wordt in 1279 genoemd als eigenaar van het kasteel. De Berckt wordt al verheven in 1326 (door Tilman van Eyll). Agnes van Crieckenbeek schonk het goed in 1594 als bruidsschat aan Godfried van Hardenraet. Johanna Aleida van Hardenraet gaf in 1671 het huis aan haar man Lambert van Pollaert, heer van Aldeneyk. Na diens dood trad Aleida in het huwelijk met baron Hans Frederik de Rhoe d'Obsinnich, familie van de heren van Elen, Kasteel Sipernau).

Kinderen

1. Hendrik van Hoenselaer tot Willick (1415-xxxx);
2. Lysbeth van Hoenselaer (1415-xxxx);
3. Arent van Hoenselaer tot Moolenbeeck (1420- na 1497).

Tijdsbeeld

Zie het dossier over deze Goosen van Hoenselaer 1380.

VII.2 HERMAN VAN HOENSELAER (1380 – CA. 1448).

Zoon van Karel van Hoenselaer (1350).

Gehuwd circa 1415 met Aleit van Spaenrebuck, dochter van Hendrik II van Spaenbuck Heer van Heijen en zijn vrouw Belia. Ook geschreven als Van Spannerbock.

Bron vGvH pagina 73.11.

Kinderen

1. Belia (Bely) van Hoenselaer (1425-xxxx);
2. Hendrik van Hoenselaer tot Vellar (1445-na 1510);
3. Karel van Hoenselaer tot Bracheln (1425-xxxx).

Tijdsbeeld

1428 Vor Gerit van Issern als Lehnherr überträgt Johann von Boedberg, Johans Sohn, von Kathrin van Ryss, für den Fall, dass sein Vater vor ihm sterbe und der Hof in gen Hage ihm zufiele, an seine Stiefmutter Johanna van Apeltern eine Jahrrente von 20 Gulden aus diesem Hofe, weil sie den Wiedereinlös einer von seinem Grossvater Hermann und sienen Eltern an Heinrich von Boedberg und Aleden von Montfert, Eheleute, verkauften Erbrente von 50 Gulden aus ihrem natürlichen Erbe bestritten hat. Original auf Pergament mit vier Siegeln: Johan von Boedberg, Gerit van Ishem, Herman von Hoenseler und Johan von Pellant.

Bron Archief Haag nr. 2186 pagina 338.

1441 Oktober 1. Johan van Asselt, Gairtz Sohn, Hermann von Hoenslar, Carls Sohn, Goissen von Hoenselar, Luefs Sohn, und Johann von Pellant, Johans Sohn, verbürgen sich für die Eheleute Johan van Boedberg und Johanna van Apeltern und für die Eheleute Hermann von Boedberg und Styna Baghin beim Verkauf einer Jahrrente aus der Mühle zu Willick und dem Hof Zinsbeck von 66 Goldgulden zugunsten von Dederich von Eyll und Styna von Jockram, Eheleute. Original auf Perkament mit vier Siegeln: Johan van Asselt, Gairdtz Sohn, Harman van Hoenselaer, Karl Sohn, Goessen van Hoenselaer, Loeff Sohn und Johan van Pellant, Johans Sohn.

Bron Archief Haag nr 5244 pagina 705.

Van Spannerbock

Om het Huis Heijen ligt een landgoed van 19 ha, langs de oude maasbedding, voornamelijk uit weilanden bestaand. In vroegere eeuwen stroomde de Maas dicht langs de locatie van het kasteel het huidige Huis Heyen. Een uitloper van de Maas omspoelde zelfs het Huis dat zodoende een echte waterburcht werd. De ringgrachten zijn in de loop van de tijd dicht geslipt, drooggelegd en gedempt, maar met hoog water kan men nog een uitstekend beeld verkrijgen van de

voormalige toestand.

Over de voorgeschiedenis van dit kasteel is weinig bekend. Aanvankelijk was Heijen een onderheerlijkheid van Gennep, en pas in 1647 werd het een zelfstandige heerlijkheid. Ook de Heerlijkheid Boxmeer, het Graafschap Kleef en het Graafschap Gelre hadden zeggenschap over Heijen.

De vroegste Heijense oorkonden en documenten, vanaf 1338, werden eeuwenlang bewaard in het archief van kasteel Heyen en in het schependom, de kist met het schepenbanksarchief. De oudst bekende leenakte van Heijen dateert van 30 november 1401, als Hendrick Spaenrebock van Heyden de heerlijkheid Heijen via het Boxmeerse leenhof ontvangt. In 1437 liet Hendrik van Spannerbock, op een andere plaats dan het huidige kasteel, een edelmanswoning bouwen die uiteindelijk weer verdwenen is en op de plaats waarvan een boerderij werd gebouwd die nog altijd als De Borg bekend staat.

De hertog van Kleef had door het verstrekken van grote geldleningen en het verwerven van pandschap in feite de landsheerlijke macht van Gennep overgenomen, te weten over de burcht van Gennep (het Genneper huis) en over stad en land van Gennep (dus inclusief Heijen). Dit bleek toen Jan van Loon, gehuwd met weduwe Margaretha van Gennep, als halfheer van Gennep in 1424 de macht (over zijn helft) van het land van Gennep aan de Kleefse hertog via verpanding had overgedragen en de gebroeders Reinoud en Gijsbrecht van Brederode, samen het laatste halfheerschap vormend over de andere helft van Gennep, de druk van Kleef niet blijvend konden weerstaan en uiteindelijk in 1442 hun helft aan de hertog verkochten.

Hertog Adolf van Kleef ging zich, reeds direct na 1424, als een alleenheerser over het Land van Gennep en in Heijen gedragen. Adolf had zich waarschijnlijk persoonlijk in Heijen ter plaatse van Spannerbock's woonsituatie overtuigd. In de vergunning staat, dat Hendrik 'unss gethoent hevett, dat hie geen gedelicke woeninge en hebbe unnd dairomb gern eynn timmeren wolde'. Hij kreeg in voornoemd jaar vergunning tot het timmeren van 'eyne havestatt' ofwel een hofstad te Heijen. Via deze toestemming van Adolf, hertog van Kleef, mocht Hendrik een riddermatig huis bouwen, een heer van Heijen waardig. Hij kreeg daarvoor van de hertog 'eyne Hollanssche hoeve lanndts' met een nabij gelegen stuk grond, 'die Lunte' geheten. Dit braak gelegen grondstuk was 'nu tertytt onsoiber' en Hendrik wilde die in cultuur brengen en 'tot zeylande maekenn'.

Het huidige kasteel werd in het begin van de 16e eeuw gebouwd, maar einde 16e eeuw, tijdens de Tachtigjarige Oorlog, grotendeels verwoest. De laatste Van Spannerbock, Arnt, sneuvelde in 1577 tijdens het beleg van het Kasteel Boxmeer.

Omstreeks 1600 werd het kasteel herbouwd. Arnts dochter Elisabeth van Spannerbock trouwde met Alter Knipping, die van 1581-1633 heer van Heijen zou zijn. Beider wapenschilden sieren de hoofdzal van het kasteel.

Hun dochter, Galand Knipping, trouwde met Georg von Boenen, die aldus in 1633 heer van Heijen werd. Daarna verviel de heerlijkheid achtereenvolgens aan de geslachten van Vittinghof genaamd Schell, van Romberg, van Dipenbrock en, opnieuw, van Romberg. In 1794 werd het Hertogdom Kleef door de Franse troepen veroverd en de feodaliteit afgeschaft. De Van Rombergs waren sindsdien slechts kasteelheer. Het kasteel kende daarna nog diverse andere eigenaren, tot het in 1944 door Britse bommenwerpers zwaar werd beschadigd.

Toen de Tweede Wereldoorlog was afgelopen ging beeldhouwer Peter Roovers er in 1948 wonen. Deze restaureerde het kasteel met stenen die afkomstig waren van het, eveneens verwoeste, Kasteel Bleijenbeek bij Afferden Limburg. Dit kasteel verwoest in de 2^e wereldoorlog wordt anno 2010-2016 hersteld door kleinzoon van Anton Jurgens van Unilever.

VIII.4 BELIA (BELY) VAN HOENSELAER (1425-na 1457).

Dochter van Herman van Hoenselaer (1380-xxxx) en Aleit van Spaenrebuck.

Ook geschreven als Honseler en als Spannerbock.

Gehuwd met Loef van Berenbroeck (1438-1460), zoon van Jan en Elisabeth Greyf.

Bron vGvH pagina P109.2.

Kinderen

1. Elisabeth van Berenbroeck (1443-xxxx), gehuwd dd. 9 april 1461 met Wessel van der Loo. Wessel koopt kasteel Wissen bij Weeze Duitsland van Ridder Johan van Berenbroeck.

Zie het dossier van de Familie van Loo hierna.

Tijdsbeeld

1447 Oktober 20, Ridder Johan van Broichhuysen, heer te Loe en te Geysteren. Erfhofmeester, Henrick van Blytterswyck, Henrick van Berenbruyck en Deryck Stouve enerzijds evenals de gebroeders Kaerl en Henrick van Hoenseler, de gebroeders Deryck en Johan van Bellant en Henrick van Dart anderzijds oorkonden over het huwelijksverdrag van Lueff van Berenbruyck en Bely van Hoenseler, de dochter van Herman van Hoenseler.

Herman geeft zijn dochter 1600 oberl. Rheinische goudgulden, die als volgt opgebracht worden: Allereerst draagt hij over aan zijn dochter de hoeve Ter Nyersen ter waarde van 800 gulden, af te trekken van de totale som van 1600 gulden, verder een bij de hoeve gelegen keuterij respectievelijk daaruit een rente van 9 malder rogge, die met 150 gulden aflosbaar zijn. 150 gulden worden onmiddellijk in baar geld betaald. Sterft Herman van Hoenselaer, dan moeten diens erfgenamen aan Lueff en diens vrouw nog 400 gulden betalen en wel binnen het jaar. Ingeval Herman zijn goed in het land van Gennep wil verkopen, dan zal hij van het eerste ontvangen geld daaruit aan het echtpaar 100 gulden betalen. Doet hij dat niet en gaat hij daarna dood, dan zullen Hermans erfgenamen laatst genoemde 100 gulden binnen een jaar na Hermans dood samen met de reeds vermelde 400 gulden betalen. Lueff wordt verplicht het geld veilig te beleggen.

Herman verplicht zich verder, zijn dochter Bely met kleding enz. volgens haar stand uit te rusten, bovendien de resterende 500 rheinische gulden met toestemming van de leenheer uit zijn hoeve Veler te garanderen.

Lueff moet zijn vrouw als lijftocht zijn hoeve te Stralen en de hoeve te Well schenken, bovendien de hoeve Ter Nyersen en de roggerente van 9 malder. Als Bely voor Lueff zonder nakomelingen sterft, dan zal zij de lijftocht behouden met betrekking tot de hoeve te Stralen en te Well, na haar dood vallen beide hoeven weer aan de familie Berenbruyck terug. Goederen en waarden die het echtpaar gezamenlijk verwerven, zullen na een kinderloos overlijden aan de wederzijdse erfgenamen toevallen.

- 1447 Oktober 24, Herman van Hoenselaer, de gebroeders Kaerl en Henrick van Hoenseler, zonen van Herman, de gebroeder Derick en Johan van Pellant, Goesen van Hoenseler en Gijsbert van Eyll oorkonden opnieuw over de veiligstelling van de bestemmingen van het huwelijksverdrag van 20 oktober 1447 met betrekking tot de hoeve Ter Nyersen ten gunste van Lueff van Berenbruyck en beloven eventuele inkwartering te Goch. De veiligstelling heeft betrekking op mogelijke aanspraken van Willem van Bueren.
- 1447 Voor Henrick van Berenbruyck, richter te Goch, en de schepenen Derick van de Heyden en Arnt Schoenre draag Derick, heer te Groesbecke, Johan van Rossum als man en voogd van zijn vrouw Margriete en de bastaard Seger van Croisbecke aan Lueff van Berenbruyck en diens vrouw Belye hun rechten op de erfenis van hun zuster Johann van Vloedoro en van Groeisbecke over en wel het erfgoed, dat gelegen is naast de Van Mere en Willem Spaelre respectievelijk aan de openbare weg, die naar de Niers voert ... Derick en zijn genoten zullen Lueff schadeloos houden met het oog op eventuele aanspraken van Willem van Goor en Willem van ...
- 1457 Belia van Loef worden beleend met den hof Ingen Kickenem in het gericht Capellen met Willem van Berenbroeck en Dietrich van Engelsum als leenmannen.
- 1458 e.v. Lueff van Berenbroeck treedt vele malen als borg op ten gunste van mannen als Johan van Arendail, ridder, heer te Well, Johan van Bremt, heer van Barsdonck, Johan van Boedbergh,

erfmaarschalk van het land van Geldern, Sweder Balderik, voogd te Geldern, met anderen voor hertog Adolf van Gelre tegenover de hertog van Kleef, e.s.

- 1460 Januari 9. Hendrik van Hoenseler draagt aan Luef van Berenbruyck en diens erfgenamen zijn rechten over op de windmolen te Weeze en de laetschap ende vort alle erff ende guede, als gelegen inden gericht Wese.
- 1460 Maart 3. De hertog van Kleef beleent Lueff van Berenbruyck met het goed inden Byvanck te Keylar. Belia en Loef erven hoeven, broek- en heideland in Siebengewalt, dat toebehoorde aan de vermogende familie Greyt uit Goch. Belia en Loef bezitten de hoeve Roggewert in de parochie Weeze, gelegen onder het gehucht Rottum.
- 1461 April 6. Huwelijksverdrag tussen **Wessel van den Loe**, zoon van ridder Johan en Lyssbeth van Berenbroeck, dochter van Lueff. Als getuigen fungeren van de kant van de bruidegom: ridder Thijs van Eyll en Johan van Eyll, zoon van Telman; aan de kant van de bruid Henrick van Honzeler en Johan van der Masen.
De bruid brengt in het huwelijk in alle renten en goederen die haar vader Lueff met zijn overleden vrouw Lyssbeth in Hylxvoirwurfen genoemd hebben. Genoemd worden de hoeve Ter Nyersen in het kerspel Wetten en de daarbij gelegen keuterij. Die keuterij mag Henrick van Honzeler tegen 100 oude schilden terugkopen. Verder 600 oberl rhein gulden die Henrick van Hoenselaer aan Lueff schuldig is en wel omdat Luff uit de windmolen te Weeze 27 malder rogge als rente betreft. De hof beneden Nijmegen genaamd de hoeve te Wynschen met toebehoren. De tienden te Wynschen en Boeningen. (heet nu Wijchen en Beuningen). Uiteraard zal alle bezit van Lueff na zijn dood aan het bruidspaar toevallen.
Ridder Johan van der Loe zal direkt het slot Wissen met zijn molen, Laetschaft en erfgoederen, leenroerigheden enz. zoals Anna van der Straten die momenteel bezit aankopen en binnen twee jaar de koop prijs daarvoor betalen. Hij zal slot Wissen aan zijn zoon als medegave schenken enz.
- 1461 November 17. Henrick van Hoenzeler draagt aan Loef van Berenbroeck de molen te Gedingen gericht Wetten over, bovendien de tienden in het Nyerse veld, de laetschap genaamd Die Meye en de Velersche Bende en het Vaygtkens-bruch.
- 1465 Lueff van Berenboick is heer van de laetschap en hoeve Helsom.

VIII.5 RIDDER HENDRIK VAN HOENSELAER TOT VELLAR (1425-1487).

Zoon van Herman van Hoenselaer (1380-xxxx) en Aleit van Spaenrebuck.

Ook geschreven als Spannerbock.

Bron vGvH pagina 91.8.

Geen kinderen bekend.

Tijdsbeeld

- 14xx Hendrik wordt als knape vermeld met zijn vader Herman en zijn oom Goossen te Wissen.
- 1447 Oktober 16. De gebroeders Karel en Hendrik van Hoenselaer, de gebroeders Deryck en Johan van Pellant en Hendrik van Dart treden op namens de van Hoenselaers bij het huwelijksverdrag tussen Bely Hermansdochter van Hoenselaer en Loeff van Berenbroeck.
- 1447 Oktober 24. Herman van Hoenselaer, de gebroeders Karel en Hendrik van Hoenselaer, zonen van Herman, de gebroeders Derick en Johan van Pellant, Goessen van Hoenselaer en Gysbert van Eyll oorkonden hernieuwd over de zekerstelling van het overeengekomen huwelijksverdrag met betrekking tot de hoeve Ter Nyersen ten gunste van Luef van Berenbroeck.
- 1450 Hendrik staat onder Wetten op de riddercedule van het Overkwartier.
- 1455 Hendrik van Honselaer is in bezit van de havesathe Vellar.
- 14xx Hendrik van Hoenselaer koopt van Johan van Schewick een stuk land te Weeze om daar een molen op te zetten met toestemming van de hertog van Kleef.
- 1460 Voor Johan van de Hatert, richter te Weeze en de schepenen aldaar draagt Hendrik van Hoenselaer aan Luef van Berenbroeck en diens erfgenamen zijn rechten op de windmolen te Weeze over evenals Die laitschap end vort alle erff end guede, als gelegen inden gericht Wese.
- 1461 April 6. Henrick van Honzeler treedt met Johan van der Masen op als getuige bij het sluiten van het huwelijksverdrag tussen Wessel van de Loe en Lijsbeth van Berenbroick, dochter van Lueff. Lijsbeth krijgt de hoeve Ter Nyersen in het kerspel Wetten en de daarbij gelegen keuterij. Deze keuterij mag Hendrik van Honzeler tegen 100 oude schilden terugkopen. Verder krijgt Lijsbeth 600 oberl. Rheinische gulden, die Henrick van Honzeler aan Lueff van Berenbroeck schuldig is en wel omdat Lueff uit de windmolen te Weeze 27 ½ malder rogge als rente betreft.
- 1461 November 17. Voor Arnt van Pellant, richter te Wetten en de schepenen aldaar draagt Henrick van Hoenzeler aan de richter over ten gunste van Luef van Berenbroeck de molen te Gedingen met de

daarbij behorende waterloop, verder de tienden in het Nyervelde, de Laatschap, genaamd Die Meye, die voor jaarlijks ieder 4 ½ par koren en oude groschen en daarboven voor 9 kippen verpachtis, verder van Jacob Petersoenelk 1 malder roggen en haver en kippen, die jaarlijks uit de Segers-heu genoemde stukken land te heffen zijn en tenslotte de Velerssche Bende en het Vayghtkensbroek, tenslotte de laatschap, die hij gekocht heeft van Zyffrit van Zollenert.

- 1467 Robrecht, aartsbisschop van Keulen beleent Hendrik van Honselaer met het huis Vellar, Keuls leen en gelegen oosterlijk van Wetten, zoals voorheen Hendriks vader Herman het bezat.
- 1467 Juli 20. Herman van Hertefeld oorkondt, dat hij aan Hendrik van Honselaer 50 malder rogge (sueten, schonen, claren, hyen wynterroggen) verschuldigd is, die hij op Tertus ad Cathedram in het komende jaar te Geldern of op Vylar (Vellar) te leverenvijftig malder rogge, die hij hem verschuldigd is, belooft af te leveren.
- 1458 Elbers van Eyll ontvangt van loeff van Berenbroeck en Heinrich van Hoenselair een akte van schadeloos houden wegens zijn borg staan bij Arnt van Pellant.
- 1469 Oktober 20. Arndt van Hoenselair, zoon van Goessen en zijn vrouw Elisabeth van Joeckraem zeggen Hendrik van Hoenselaer, zoon van de overleden Harman, toe, dat ze hem schadeloos zullen houden, omdat deze zich tegenover Gadert van der Hese, priester en biechtvader van het konvent van Nasareth te Geldern, respectievelijk het convent zelf voor bepaalde leengoederen garant heeft gesteld.
- 1471 Mei 10. Henrick van Hoenselaer, Gosen van Oesen en Daem van Honselair treden als verwanten, vrienden en huwelijkslieden op bij het sluiten van het huwelijksverdrag tussen Joris van Lennep en Belie van Honsseler, Karelsdochter.
- 1471 Mei 11. Karel van Hoenselaer maakt bekend, dat Wessel van der Loe, zoon van ridder Johan, zich tegenover Joris van Lennep voor 1100 overl. rheinische goudgulden garant heeft gesteld. Karel heeft die als huwelijksdowry aan zijn dochter toegezegd. Karel van Honsseler, Henrick van Honsseler. Gosen van Oejen, Derick van der Horst, Arnt van Honsseler en Daem van Honsseler, stellen zich als waarnemer tegenover Wessel van der Loe garant.
- 1471 Oktober 23. Voor Arnt van Pellant, richter te Wetten en de schepenen aldaar kondigt Hendrick van Hoensseler beslaglegging aan op de hoeve te Geyngen, die Johan van den Broich in het gericht Wetten heeft liggen en wel wegens 1000 rheinische gulden. Aan Henrick worden het genoemde goed en alle andere vermogenswaarden van Johan van den Broick in het gerocht Wetten toegewezen.
- 1473 December 16. Hendrik van Hoenselaer geeft als lijftocht uit aan Jan Wever de Kyvitshoeve met toebehoren voor jaarlijks 9,2 malder rogge gelderse maat, 6 kippen en 3 ganzen, vervallend met Kerstmis. Met de hoeve zijn beleend Gerit en Mariken Wevers, de dochter van genoemde Jan Wevers. Als Gerit sterft, dan mogen zijn naaste erfgenamen de doede hand van Hendrik voor een volle jaarpacht opnieuw verwerven. Voor een wisselhand hoeft daarentegen slechts de helft van de pacht betaald te worden. Jan behoudt het recht d handen af te roepen. De jaarlijkse pacht moet naar Velar of de dichtstbijzijnde markt afgeleverd worden.
- 1475 April 13. De gebroeders Gerit en Johan van Schardenbergh maken bekend, dat nadat de hoeve Then Dijck door het overlijden van hun vader Willem Schardenbergh aan Hendrick van Hoenselaer is toegefallen. De beiderzijdse vrienden met genoemde Hendrick hebben afgesproken, dat hij ieder van hen eenmalig 35 rheinische gulden tegen 20 stuiver Um Gottes Willen en niet op grond van recht zal geven. Zij hebben dat geld ontvangen en kwiteren hiermee daarover.
- 1475 April 13. Dezelfde gebroeders doen afstand van hun aanspraken op de hoeve Ten Dyck in het gericht Wetten, die hun voorvaderen van die van Moylant als leengoed plachten te houden en die na het overlijden van hun vader Wilhelm Schardennergh aan Hendrick van Hoenselaer is toegefallen.
- 1476 Bernard van Eyll, heer van het hof Munster kwiteert Hendrik van Hoenselaer, heer van Vedeler, die gevolgmachtigde is van Bernards moeder Agnes van Driot, weduwe van Johan van Eyll tot Gastendonk. Bernard sneuvelt in 1479 bij Heumen.

In juli 1479 togen de maarschalk van de hertog van Kleef en de hertog van Brunswijk van gene, en een sterke macht van Bosche schutters van deze zijde naar Gelderland, en nestelden zich in kasteel Hasendonk en in dat van Heumen bij Nijmegen. Doch onder bemiddeling van de Hertog van Gulik werd er een wapenstilstand getroffen.

Na het treffen van deze wapenstilstand werd de hertog van Brunswijk, dolzinnig geworden, in verzekerde bewaring gesteld door de Geldersen, die de Bisschop van Munster als hun voogd en beschermheer huldigden.

- 1476 November 29. Voor Arndt van Pellant, richter te Wetten en de schepenen aldaar, verkoopt en draagt Hendrik van Hoenselaer, zoon van de overleden Herman, aan het echtpaar Peter en Lysbeth van Stralen voor 200 rheinische gulden over een rente van 20 malder winterrogge gelderse maat uit zijn hoeve in het kerspel Kevelaer en in het gericht Wetten bij de hoeve van Jacob van Stralen gelegen en Willem Schardenborch hoeve genaamd. Hendrik heeft de hoeve na het overlijden van Willem Schardenborch ontvangen. De rente moet te Geldern of Xanten opgeleverd worden.
- 1476 December 12. Arndt van Pellant, richter te Wetten en schepenen aldaar staan Peter en Lysbeth van Stralen toe om van jonker Hendrick van Hoenselaer, zoon van de overleden Herman, terug te kopen een rente van 20 malder winterrogge, die Hendrik het echtpaar verkocht heeft uit zijn goed in het kerspel Kevelaer in het gericht Wetten, namelijk de Wilhelm Schardenborch hoeve, gelegen bij de hoeve van Jacob van Stralen. Het aflossingskapitaal bedraagt 200 rheinische gulden tegen ieder 24 Keulse Weiszpenningen.
- 1478 April 27. Gelis van der Broick, sijn broder, die greve van Colne enerzijds evenals Johan Pieck, Herntken Bone, Willem van Eill, Johan van Ambroick en Jan Mangelman oorkonden over een overeenkomst, volgens welke Hendrick van Hoinclair behouden zal de hoeve te Geyigen tegen een erfpacht van 26 paar rogge en haver. Als de betaling niet stipt geschiedt, dan verliest hij de hoeve ten gunste van de erfgenamen van de overleden Johan van Broick en Hendrick moet daarenboven nog aan de erfgenamen 100 rheinische gulden betalen. De laatsten zijn aan te wijzen op Henricks molen met toebehoren.
- 1479 Oktober 27. Hendrik van Wyenhorst, richter te Wetten maakt bekend, dat de cschepenen van Wetten ingebracht hebben dat Wessel van Loe, drost in de Liemersch ongeveer een jaar geleden beslaglegging aangezegd heeft op de goederen van Hendrik van Hoenselaer in het gericht en kerspel Wetten en wel vanwege een schuld van 2000 oberl. Rheinische gulden, heeft aangezegd exclusief de kosten enz. Ze hebben Wessel toegestaan, deze 2000 gulden enz. uit de goederen via beslaglegging op te nemen tot de schuld aan hem betaald is.
- 1479 November 29. De schepenen van het gericht Wetten maken bekend, dat Johan van Boedbergh, ridder en erfmaarschalk van het land van Gelre, eertijds aan Hendrik van Hoenselaer, beslaglegging en wel op de Kyvitshoeve, inklusief de tienden en het er toe behorende langs de Kapellerstraat in het gericht Wetten gelegen akkerland circa 24 malder rogge jaarlijks opbrengend. De hoeve is aanklager Johan gerechtelijk toegezegd.
- 1480 Januari 2. Hendrik van Wyenhorst, scholtis te Wetten, en de schepenen aldaar maken bekend, dat Wessel van den Loe, drost in Liemersch, alle bewegende en onbewegende goederen van Hendrik van Hoenselaer in het gericht en het kerspel Wetten in beslag genomen heeft en wel vanwege een vordering van 2000 rheinische gulden enz. Aangezien de schulden intussen nog niet betaald zijn, wordt Wessel in het bezit gesteld van de beslag genomen goederen.
- 1482 September 14. Henrick van Honzeler maakt bekend, dat hij Gaert van Wyenhorst 36 rheinische gulden verschuldigd is, waarvoor hij tot aan de terugbetaling het bovenwater te Wetten, dat hem toebehoort in onderpand geeft. De aanzegging moet een half jaar tevoren plaats vinden. De schulden moeten te Geldern of Wetten worden terugbetaald. Kan Henrick na die aanzegging niet onmiddellijk terugbetalen, dan verplicht hij zich tot inkwartiering te Geldern of Wetten. De aanmaning moet schriftelijk of mondeling plaats vinden op het huis Veler.
- 1485 Oktober 12. Voor Arnt van Eyll, richter te Wetten en de schepenen aldaar verpachtende gebroeders Johan en Werner van de Broick hun hoeve te Gheyngen in het kerspel en gericht Wetten gelegen aan de Henrich van Hoenselaer voor een jaarlijkse erfpacht van 26 paar karren, ieder voor de helft rogge en haver. De pacht vervalt op Martinus te Sonsbeck. Verder moet aan de pastoor te Wetten ½ malder rogge Sonsbecker maat geleverd worden. Bij achterstand in betaling van meer dan een jaar verloopt de pachtovereenkomst. Als onderpand geeft de pachter de watermolen genaamd Geyngen te Wetten, die echter met 100 overl. Rheinische gulden afgelost kan worden, tot aan de betaling van die som kan ook jaarlijks 8 malder rogge gegeven worden.
- 1486 Mei 7. Reynair van Honzeler, Loef van Lynssenich en Irmgard van Honsseler zeggen toe, dat ze Wessel van den Loe, hun zwager, schadeloos zullen houden, omdat deze zich tegenover Belye van Honsseler, de weduwe van Joris van Iennep, hun zuster, voor 1032 gulden tegen 20 stuiver borg heeft gesteld.
- 1487 Juli 7. Arndt van Eyll, scholtus van Wetten, en de schepenen aldaar maken bekend, dat Wessel van den Loe, drost in Lymersche, drie maal Pfandklage gelegd heeft op de mobiele en immobiele bezit van de overleden Hendrik van Hoenseller in het kerspel Wetten en wel vanwege een vordering van 5000 oberl. Rheinische goudgulden. Wessel is in het bezit van de gehele nalatenschap gesteld.

- 1492 Van Eyll, probst te Aldenseel, Loif van Veler en Werner van Wienhorst oorkonden als verwanten en vrienden over een vergelijk tussen Wessel van den Loe, drost in de Lymersch vanwege diens kinderen enerzijds en Johan van Hemberch, erfmaarschalk van het stift Keulen, vanwege zijn vrouw Ermgard van Honsseler anderzijds met betrekking tot de nalatenschap van de overleden Henrick van Honsseler, Aangezien Wessel van den Loe op het erfdeel van Hendrick van Honsslere beslag heeft gelegd, dat Henrick wegens zijn leen schulden en Weseel in het bezit van de goederen is gesteld, en aangezien Wessel daarover met de kinderen in het bezit van de goederen is gesteld, en aangezien Wessel daarover met de kinderen van de overleden Karl van Honsseler nog niet in het reine gekomen is, wordt thans besloten, dat Wessel geen enkele vordering vanwege de genoemde schuld aan het echtpaar Johan en Ermgard ten laste kan leggen.
- 1493 September 15. Alit van Honsseler en van Breichmar, weduw komt tot een vergelijk met haar zwager Wessel van den Loe, ambtsman in de Lymers over de nagelaten goederen van hun oom Henrick van Honsseler, waarop Wessel wegens zijn vrouw rechtsaanspraken heeft laten gelden. Afgesproken wordt, dat zij hem alle schuldbrieven van Henrick overdraagt en dar beide partijen afzien van alle wederkerige vorderingen. Alits kinderen zullen, zodra ze volwassen geworden zijn, deze erfdeling met een transfixbrief bevestigen.

Wasserburcht Vellar

Van Haus/Wasserburcht Vellar is alleen nog een heuvel zichtbaar aan de Vellarweg ten oosten van het dorp Wetten. Die Erste Erwähnung der Anlage datiert vom 9 oktober 1416, als Edmont von Eyll durch Goswin von Honselaer die Erlaubnisch erhielt, auf dem Deich bei Vellar rein Tor und eine Befestigung zum Schutz für seinen Hof Vellar zu errichten.

In 1429 verkauften die Geschwister Johan und Nese von Beerenbroek sowie Wolter und Derik von Sprinkelhaven ihre Anteile des Hofes an Hermann von Honselaer. Bei dieser Gelegenheit hören wir, dass das mehrfach aufgeteilte Vellar rein Lehen

des Rutger van Rull war.

In 1430 wird Karl von Hoenselaer als Besizer von Vellar genannt.

1467 september 2. Heinrich von Hoenselaer, ebenfalls Sohn des verstorben Karl und in 1455 Richter des Herzogs von Geldern in Wetten, das Haus Vellar als Lehen des Stifts Köln erhielt.

Nach 1487 ist Vellar zusammen mit anderen Hoenselaerschen Güter durch gerichtliche Klage Wessels von Loe und infolge Verschuldung Henrich's von Honselaer an die Loe vom Wissen und Seitdem Teil des Wissen Besitzes gewesen.

1574 Vellar verwüsted bis 1657 Wiederaufbau durch Degenhard Bertram von Loe.

1724 In Besitz des Johan Adolph von Loe aber in 1831 wieder in schlechter Verfassung.

Bron Burgen enz. Nederrhein pagina 491.

VIII.6 RIDDER KAREL VAN HOENSELAER TOT BRACHELN (1425-xxxx).

Zoon van Herman van Hoenselaer (1380) en Aleit van Spaenrebuck.

Ook geschreven als Spannerbock.

Gehuwd met Elisabeth van Osen, dochter van Johan van Osen en Nesa Spede van Glimbach (xxxx- <1478).

Bron vGvH pagina 104.16.

Kinderen

1. Bely van Hoenselaer (1450-xxxx);
2. Reynier van Hoenselaer (1455-xxxx);
3. Adelheid van Hoenselaer (1455-xxxx);
4. Margaretha van Hoenselaer (1455-xxxx);
5. Irmgard va Hoenselaer (1455-xxxx).

Tijdsbeeld

- 1430 Karel van Hoenselar, zoon van Herman, koopt van Deam Ingen Dyepraem en zijn vrouw Drude hun aandeel in de hoeve Veler, gericht Wetten, leenroerig aan de eerder genoemde Herman van Hoenselar.
- 1434 Augustus 19. Karel van Honseler en Degenhard Hase zijn aanwezig bij de belening door de Keulse bisschop van Arnt van Soelbrucken met het huis te Boeckem en de hoeve Ouden Eicke.
- 1447 Oktober 16. Karel is aanwezig bij de opstelling van het huwelijksverdrag tussen Loef van Berenbroeck en Belia van Hoenselaer, zijn zuster.
- 1447 Oktober 24. Karel van Hoenselaer is een dergenen die opnieuw oorkonden over waarborgen van het huwelijksverdrag tussen Loef van Berenbroeck en Belia van Hoenselaer.
- 1452 Karel wordt beleend met een hoeve tot Bracheln als leen van Heinsberg. Wordt als zodanig opgevolgd door zijn zoon Reynier.
- 1458 Karel van Hoenselar bezit land naast de Turre-hoeve in het land van Linn.
- 1470 oktober 16. Als deelnemer aan de Bacholzbusch bij Hottorf maakt hij deel uit van het Julische ridderschap.
- 1471 Mei 10. Wessel van den Loe, zoon van ridder Johan, en Walraven van Lennep enerzijds evenals Henrick van Honseler, Gosen van Oesen en Daem van Honseler anderzijds sluiten als verwanten, vrienden en huwelijkslieden.
- 1471 Wessel van den Loe, zoon van ridder Johan, en Walraven van Lennep enerzijds evenals Henrick van Honseler, Gozen van Oesen en Daem van Honseler anderzijds sluietn als verwanten, vrienden en huwelijkslieden voor Joris van Lennep en Belie van Honseler, Karelsdochter het volgende huwelijksverdrag. Karel geeft zijn dochter 1100 oberl. rheinische goudgulden als medegave, waarvan er 200 op Pinksteren 1472 en 1473 betaald moeten worden. Van de andere 700 gulden kunnen er 600 gedurende 10 jaar tegen 10% bij Karel van Honseler blijven staan. De overblijvende 100 gulden zullen eerst na Karels dood worden betaald. Blijft Karel langer dan 10 jaar in leven, dan moet hij daarvan jaarlijks 6 gulden cijns betalen. De bruidegom zal zijn bruid een jaarlijkse lijftocht van 100 oberl.rhienische gulden schenken en ze daaraan vast maken toe leenrechten offlantrechten. Na het overlijden van de bruid vallen lijfrenten en morgengave aan de erfgenamen van de bruidegom terug. Bij voortijdig overlijden van de bruidegom behoudt de bruidegom zijn leven lang de medegave.
- 1471 Mei 11. Karel van Honseler maakt bekend dat Wessel van den Loe zich voor hem tegenover Jorid van Lennep voor 1100 overl. Rhienische goudgulden garant heeft gesteld, namelijk het bedrag, dat Karel aan Joris als huwelijksmedegave van zijn dochter heeft toegezegd.
- 1471 Carl van Honseler en zijn zwager Goissen van Osen bezegelen een rentekoopbrief.
- 1476 Karel komt met Adam, Alof, Arnold en Goossen van Honselaer voor onder de edelmannen, ridders en steden, die aartsbisschop Ruprecht van Keulen zijn toegedaan en die paus Sixtus IV verzoeken om Herman van Hessen te bevelen zich aan de aartsbisschop over te geven. *Paus Sixtus IV*
- 1484 In 1484 fiel Brachelen an das Herzogtum Jülich und wurde in das Amt Heinsberg eingegliedert.

Aartsbisschop Ruprecht van Keulen (1427-1480).

Ruprecht van de Palts (27 februari 1427 - Burg Blankenstein in Hessen, 26 juli 1480) was de jongste zoon van Lodewijk III van de Palts en Mathilde van Savoye. Ruprecht werd in 1463 tot aartsbisschop van Keulen verkozen, maar pas in augustus 1464 door de paus bevestigd. Korte tijd na zijn aantreden raakte de ongeduldige Ruprecht in onmin met zijn raadgevers en stortte hij zich in extra-politieke activiteiten. Hij slaagde er in om Soest, Xanten en Rees te heroveren.

In 1471 voerde hij een belastingverhoging door en bezette hij de stad Zons als zekerheid. Dit leidde tot een onherstelbare breuk met het domkapittel, dat deze stad in pand gekregen had. Hij trachtte tevens de stadsprivileges in zijn bisdom af te bouwen, maar werd bij de belegering Neuss in 1474/75 verslagen. Hij werd militair gesteund door zijn broer Frederik I van de Palts en begon de Keulse bisdomsvete. Ruprecht riep daarbij de hulp in van Karel de Stoute, hertog van Bourgondië. De standen betuigden hem vervolgens niet langer hun steun en deden hun beklag bij de paus en de keizer. Zij riepen openlijk de steun in van kanunnik Herman van Hessen. Slechts enkele kleine ridders waaronder van Honselaer en steden steunden Ruprecht nog.

Keizer Frederik III trachtte in 1473 te bemiddelen in deze Keulse bisdomsvete, maar mislukte. Ruprecht zocht verdere toenadering tot zijn bondgenoten en duidde de hertog van Bourgondië aan als zijn zaakgelastigde. Mettertijd werd de positie van de aartsbisschop echter zwakker, totdat hij

tenslotte alleen nog door Kempen en Altenahr werd gesteund. In maart 1478 werd hij door Hessen gevangengenomen en vastgehouden op Burg Blankenstein bij Gladenbach. Hij mocht wel zijn titel van aartsbisschop houden, maar diende het aartsbisdom Keulen zelf af te staan. Hij stierf nog vóór de paus zijn ontslag had kunnen aanvaarden.

Ruprecht, die in 1468 tot bisschop gewijd werd, voerde een kloosterhervorming door in zijn bisdom. Zelf droeg hij weinig de mis op, maar liet wel dagelijks een mis voor hem lezen. In 1478 liet hij door zijn hulpbisschop Hendrik van Rübenach, in Buderich een bisdomsynode houden. In tegenstelling tot vele van zijn voorgangers, volgde hij de kerkbannen van de kerk op. De aartsbisschop was een verwoed jager en vogelvangster en wijdde veel tijd aan deze hobby's.

IX.3 BELY (BELIE) VAN HOENSELAER (1450-xxxx).

Dochter van Karel van Hoenselaer tot Bracheln (1425) en Elisabeth van Osen.

Ook geschreven als Honsseler.

Op 10 mei 1471 gehuwd met Joris van Lennep.

Bron vGvH pagina 123.4.

Kinderen

1. Ridder Werner van Lennep (xxxx-1530).
Onmondig in 1482. Lid van de ridderschap van Zutphen, vermoedelijk als lid van het leger van Karel V lijnopvolger van de Hertogen van Gelre.
Werner kreeg later een bastaardzoon Gerrit van Lennep die in 1523 trouwde, tussen 13 april 1558 en 28 mei 1560 overleed. Hij was snijder en later brouwer in Arnhem.

Tijdsbeeld

- 1471 Mei 10. Henrick van Hoenselaer, Gosen van Oesen en Daem van Honsseler treden als verwanten, vrienden en huwelijkslieden op bij het sluiten van het huwelijksverdrag tussen en tegenover Belye van Honsseler en Joris van Lennep en Belie van Honsseler, Karelsdochter.
- 1471 Wessel van den Loe, zoon van ridder Johan, en Walraven van Lynnep enerzijds evenals Henrick van Honsseler, Gozen van Oesen en Daem van Honsseler anderzijds sluiten als verwanten, vrienden en huwelijkslieden voor Joris van Lynnep en Belie van Honsseler, Karelsdochter het volgende huwelijksverdrag. Karel geeft zijn dochter 1100 oberl. rheinische goudgulden als medegave, waarvan er 200 op Pinsteren 1472 en 1473 betaald moeten worden. Van de andere 700 gulden kunnen er 600 gedurende 10 jaar tegen 10% bij Karel van Honsseler blijven staan. De overblijvende 100 gulden zullen eerst na Karels dood worden betaald. Blijft Karel langer dan 10 jaar in leven, dan moet hij daarvan jaarlijks 6 gulden cijns betalen. De bruidegom zal zijn bruid een jaarlijkse lijftocht van 100 oberl.rhienische gulden schenken en ze daaraan vast maken toe leenrechten offlantrechten. Na het overlijden van de bruid vallen lijfrenten en morgengave aan de erfgenamen van de bruidegom terug. Bij voortijdig overlijden van de bruidegom behoudt de bruidegom zijn leven lang de medegave.
- 1471 Mei 11. Karel van Honsseler maakt bekend dat Wessel van den Loe zich voor hem tegenover Joris van Lennep voor 1100 overl. Rhienische goudgulden garant heeft gesteld, namelijk het bedrag, dat Karel aan Joris als huwelijksmedegave van zijn dochter heeft toegezegd.
- 1475 Joris wordt beleend met de Hessense grut na de dood van zijn vader. Joris bezit het Hessense goed onder Didam.
- 1486 Mei 7. Reynar van Honzeller, Loeff van Lynssenlich en Irmgard van Honsseler zeggen Wessel van den Loe schadelooshouden toe, die zich met hen tegenover Belye van Honsseler, weduwe van Joris van Lennep, voor 1032 gulden tegen elk 20 stuiver borg heeft gesteld.

Familie van Lennep

Van Lennep is een uit Arnhem en omgeving Didam afkomstig geslacht waarvan leden sinds 1822 tot de Nederlandse adel behoren en sinds 1520 in de Duitse adel. De stamreeks begint met de snijder en later brouwer te Arnhem Gerrit van Lennep die in 1523 trouwde, tussen 13 april 1558 en 28 mei 1560 overleed en een bastaardzoon was van Werner van Lennep. In de 17e eeuw vestigden zich nazaten in Amsterdam en werden (zijde) lakenkooplieden. In latere eeuwen werden zij bestuurders, op lokaal en later ook nationaal niveau, en vestigden veel leden zich in het Haarlemse waar ze allerlei buitenplaatsen bewoonden. Vele leden behoorden in de 19e en begin 20e eeuw tot de hoogstaangeslagenen in de provincie.

Bij Koninklijk Besluit van 8 mei 1822 werd Abraham Jacob van Lennep (1778-1842) als eerste van het geslacht verheven in de Nederlandse adel; verheffingen volgden nog tot 13 februari 1934, na de een-na-laatste verheffing uit 1927 waarbij jonkvrouwe Jetty van Lennep (1894-1972) en haar zus werden verheven. Andere telgen kozen er bewust voor niet in de adel te worden verheven. In 1918 en 1958 werd het geslacht opgenomen in het Nederland's Patriciaat; hierin zijn met name de niet-adellijke takken opgenomen, waartoe die met de dubbele geslachtsnamen behoren.

Uit de historie herschreven pagina 161-162 van dr. B.H. Slicher van Bath.

Op de voorgrond treedt dus de adel uit Doetinchem en omgeving. Dezelfde indruk krijgt men uit de gewaardenlijsten van de Didammerbossen uit de 14^e en 15^e eeuw. De locale adel van Aerdt, van Lennep, van Loel en Mom, behoort tezamen met de hertog van Kleef, de badis van Elten, de jonkers van Bergh, en van Meurs en de pastoor van Didam tot de voornaamste gerechtigden.

X.4 REYNIER VAN HOENSELAER TOT BRACHELN (1455-xxxx).

Zoon van Karel van Hoenselaer tot Bracheln (1425) en Elisabeth van Osen.

Ook geschreven als Reinhart van Huyntzeler.

Partner en of kinderen niet bekend.

Bron vGvH pagina 119.9.

Tijdsbeeld

- 1478 Reynier wordt samen met Arnold van Honselers vermeld bij het opstellen van het huwelijkskontraat van zijn zuster Margaritha met Loiff von Linzenich.
- 1484 Reynier erft na de dood van zijn vader huis Bracheln (het latere huis Blumental).
- 1485 Het echtpaar Reinhart van Huyntzeler, zoon van Carolus van Honselers, die God genadig zij, het echtpaar Reinhard van Bredemar en Ailheit van Honselers, het echtpaar Loiff van Linzenich en Margaretha van Honselers en Irmgard, weduwe van Degenhard Haesen, die God genadig zij, allen dochters van Karel van Honselers komen tot overeenstemming met hun lieve oom en zwager Goesen van Osen over de hoeve Troystorp de Wyauwen.
- 1486 Reynar van Honzeller, Loef van Lynssenich en Irmgard van Honselers verklaren, dat ze hun zwager Wessel van den Loe schadeloos zullen houden, die zih tegenover Belye van Honselers, weduwe van Joris van Lennep, hun zuster, voor 1032 gulden tegen elk 20 stuivers borg heeft gesteld.
- 1501 Reynier is aanwezig bij het opstellen van het huwelijkscontract Beusdael-Linzenich.
- 1506 April 27. Reynier zegelt mede het huwelijkscontract tussen Daym van Weverden genaamd Bulver, heer te Drove, met Katharina Hase, dochter van de overleden Degenhard Hase, heer te Turnich en de nu met erkamerheer Johan van Hemberg getrouwde Irmgard van Hunsler.
- 1520 Als erfgenamen van Reynier worden Aelheit van Honselers en haar zoon Carl van Bredemar met een neef te Brachlen beleend.

IX.5 ADELHEID VAN HOENSELAER (1455-xxxx).

Dochter van Karel van Hoenselaer tot Bracheln (1425) en Elisabeth van Osen.

In 1485 gehuwd met Reijnier van Bredemar (xxxx-voor 1494).

Bron vGvH pagina 123.2.

Kinderen

1. Gaedert van Bredemar (1480-xxxx);
2. Kaerl van Bredemar.

Tijdsbeeld

- 1493 September 15. Alit van Honselers en van Breidmar, weduwe, komt als volgt tot een vergelijk met haar zwager Wessel van der Loe, ambtman in de Lymers over de nagelaten goederen van haar oom Henrick van Honselers, waarop Wessel en zijn vrouw aanspraak makem. Zij zal hem alle schuldbrieven van Hendrick overgeven, waarbij beide partijen zullen afzien van alle wederzijdse aanspraken. Alits kinderen zullen, zodra ze volwassen zijn, deze erfdeling met een transfixbrief bevestigen.
- 1497 Mei 5. Gaeder van Breidmeir bevestigt de door zijn moeder Aleyn tot stand gebrachte erfdeling met Wessel van der Loe. Alyt van Breidmar, weduwe en haar zoon Gaert beloven bij niet nakomen van de met Wessel van den Loe gesloten erfdeling vanwege de achtergelaten goederen van Alyts oom Henrick van Honselers, inkwartiering te Nuys of Wesel met een knecht te paard en een rijpaard op de aangegeven wijze.

1520 Karel van Bredemar wordt beleend met een goed in Bracheln als een der mede-erfgenamen van wijlen Reynier van Honseler.

IX.6 IRMGARD VAN HOENSELAER (1455-xxxx).

Dochter van Karel van Hoenselaer tot Bracheln (1425) en Elisabeth van Osen.

Ook geschreven als Honseler.

Gehuwd-1 in 1475 met Degenhard Haes van Turnich (xxxx-1486).

Gehuwd-2 in 1489 met Ridder Johan van Heijmberg.

Bron vGvH pagina 125.8.

Slot van Turnich in Kerpen is mogelijk de zetel geweest van de familie Turnich. Schloss Türnich ist ein barockes Schloss im Stadtteil Türnich der Stadt Kerpen im Rhein-Erft-Kreis in Nordrhein-Westfalen und befindet sich im Besitz von Godehard Graf von und zu Hoensbroech.

Kinderen

Catharina van Turnich (1485-xxxx).

Sluit in 1506 een huwelijkskontraakt met Daem van Weuvorden-Drove. Onder getuigen bevindt zich Reinhard van Honseler tot Bracheln.

Tijdsbeeld

Johan van Heijmberg is 114 jaar oud geworden. Hij was erfkamerheer van Keulen.

1464 Elbert van Eyl Elbertszoon ontvangt van Arndt van Honselaer Goessenzoon een akte van schadeloos houden wegens zijn borg staan bij Johan van Hemberg, ridder, erfkamerheer van het stift Keulen.

1486 Mei 7. Reynar van Honzeller, Loeff van Lynssenich en Irmgard van Honseler verklaren Wessel van den Loe schadeloos te houden, die zich met hen borg heeft gesteld tegenover Belye van Honsseller, weduwe van Jorid van Lennep, hun zuster, voor 1032 gulden tegen elke 20 stuber.

1489 Bij haar huwelijk ontvangt Irmgard als medegave 1000 gulden en een jaarrente van 35 gulden.

1492 Oktober 11. Wessel van der Loe, ambtman in de Liemers, komt vanwege zijn kinderen tot een vergelijk met Johan van Hemberg, erfkamerheer van het stift Keulen vanwege zijn vrouw Ermgard van Honsseler over de nalatenschap van de overleden Henrick van Honsseler. Aangezien Wessel van der Loe beslag heeft gelegd op het erfdeel van Henrick van Honseler, welke Henrich vanwege zijn ... verschuldigd was en in het bezit van de goederen is gesteld en aangezien Wessel daarover met de kinderen van de overleden Karel van Honsseler nog geen overeenstemming heeft bereikt, word heden bepaald, dat Wessel geen enkele aanspraak vanwege de vermelde schuld kan doen gelden tegenover de echtlieden Johan en Ermgard.

MARGARETHA (GRIET) VAN HOENSELAER (1460-xxxx).

Dochter van Karel van Hoenselaer tot Bracheln (1425) en Elisabeth van Osen.

Ook geschreven als Honsselaer.

In 1478 gehuwd-1 met Loiff van Linzenich (xxxx-1501) met als getuigen Arnold van Honseler.

In 1501 gehuwd-2 met Adolf Rummel van Hetzingen tot Mühlenark.

Bron vGvH pagina 125.8.

Kinderen

1. Ailoff van Hetzingen (1502-xxxx).

Tijdsbeeld

1478-1501 Margaretha noemt Gosen van Osen haar oom.

1486 Mei 7. Reynar van Honzzeller, Loeff van Lynssenich en Irmgard van Honseler verklaren, dat ze hun zwager Wessel van den Loe schadeloos zullen houden. Deze heeft zich met hen voor 1032 gulden tegen elk 20 stuber tegenover Belye van Honsseller, weduwe van Joris van Lennep borg gesteld.

1518 Margretha en Adolf stichten als echtbaar het Schnittaltar in de kerk van Marienwald.

Familie Rummel von Hetzingen zu Mühlenarck

Cecilia von Broich brachte Haus Kambach in zweiter Ehe an ihren Mann Adolf Rummel von Hetzingen zu Mühlenarck, dessen Familie auch schon Besitzerin der Eschweiler Burg war. Deren Sohn Adam hinterließ bei seinem Tod drei noch unmündige Kinder, zu deren Vormund 1563 Gerhard von Palant durch die Aldenhovener Mannkammer ernannt wurde.

Haus Kambach

Barbara von Hetzingen, eines dieser drei Kinder, heiratete 1564 Johann Philipp von der Lipp und brachte Haus Palant mit in die Ehe. Nach einer Erbteilung im Jahr 1575 kam es an Emmerich von Hetzingen, dessen Erbtochter Alexandrina es durch Heirat mit Adolf von Elmpt zu Burgau an diese Freiherren brachte. Ihr ältester Sohn Johann Heinrich war Kurfürstlicher Kammerherr zu Kleve sowie Kommandant von Düren und fiel 1657 bei der Belagerung von Münster im Heer des Fürstbischofs Christoph Bernhard von Galen, so dass sein jüngerer Bruder Daniel Alleinerbe des Besitzes wurde.

Da Daniel von Hetzingen ohne männliche Nachkommen verstarb, verkaufte seine Witwe Anna Maria Katharina Haus Kambach im August 1686 für 7.000 Rheintaler an Simon Matthias Gilles, dessen Familie es 1699 aus noch unbekanntem Gründen an den Kinzweiler Schultheißen und Schöffengerichtsvorsitzenden Johann Bernhard von Cotzhausen veräußerte.

Familie Van den Loo

De Nederlandse tak

De Loë ook geschreven als van Loe of van de Loo en De Loë-Imstenraedt, is de naam van een oud adellijk geslacht, oorspronkelijk van Westfalen waarvan leden vanaf 1814 tot de Nederlandse adel behoren.

De stamreeks begint met Wessel vamme Loe, vermeld te Recklinghausen tussen 1359-1378, overleden voor 1404. Van diens zoon Henrich stamt jonkheer Hendrik Jan van Loe (1753-1832), officier, benoemd in 1814 in de ridderschap van Gelderland en daardoor opgenomen in de Nederlandse adel. Met hem stierf deze Nederlandse adellijke tak uit.

Van zoon **Wessel van den Loë (Loo)**, van 1397-1445, stammen alle nu nog levende leden van het Nederlandse adellijke geslacht Van den Loë af. Wessel trouwde 6 april 1461 met Elisabeth van Berenbroeck, kleindochter van Herman van Hoenselaer (1380-1448) en dochter van Belia (Bely) van Hoenselaer, gehuwd met Loef van Berenbroeck. Wessel erft kasteel Wissen van zijn vader ridder Johan van den Loë. Een nakomeling van Wessel is Frans de Loë-Imstenraedt (1789-1838), die in 1816 werd benoemd in de ridderschap van Limburg met de titel van baron op allen. Deze tak bezit sinds de 17e eeuw kasteel en heerlijkheid Mheer en bewoont nog steeds dit kasteel.

Kasteel van Mheer, Limburg Nederlande, seit 1668 im Besitz derer von Loë.

Degenhard Edmund Levin Maria Josef Hubertus baron de Loë (1930), heer van Mheer.

Daarnaast bezit deze tak ook de heerlijkheid en het kasteel Wissen, maar die is in bezit van de Duitse adellijke tak. Door de eeuwen heen, tot nu, zijn er zeer nauwe betrekkingen tussen de Nederlandse tak de Loë en de Duitse adel.

Bastaard zoon Bruen van den Loe, geboren omstreeks 1445, was een natuurlijke zoon van Johan van den Loe, ridder, geboren omstreeks 1405, overleden 1476. Deze Johan was een kleinzoon van de genoemde stamvader Wessel van den Loe. Van Bruen stamt de in het Nederland's Patriciaat opgenomen familie Van de Loo of Van der Loo.

Ridder Johan van den Loe, ambtman van 1437-1476.

In 1437 wordt Johan van den Loe als ambtman en slotbewaarder op Sevenaer aangesteld. Hij volgt Gerrit van den Cornhorst op in een lange traditie van ambtmannen op Sevenaer. De bouw van stadsmuren en poorten rondom de stad Zevenaer vermindert geleidelijk het militaire belang van kasteel Sevenaer en derhalve is een slotbewaarder na Johan niet meer nodig. Johan moet met twaalf soldaten het slot bewaken.

Johan zet zich in voor de belangen van de bij het kasteel ontstane stad Zevenaer. Hij vestigt in 1467/8 een gasthuis, sticht een vicarie in de stadskapel en een eeuwig memorie in de parochiekerk, die in Oud-Zevenaar ligt. Zijn interesse in de Liemers blijkt uit diverse grondaankopen: Byvanck bij Beek, Loowaard bij Groessen, Loohorst bij Duiven en Enghuysen bij Zevenaer. Johan beseft dat hij hiermee het belang van zijn geslacht kan vergroten.

Johan heeft ook beslommeringen buiten de Liemers. Zo begeleidt hij de hertog van Kleef met een groot gezelschap op een pelgrimstocht naar het Heilige Land. Daar wordt Johan in 1450 tot ridder geslagen. Om zijn functie van hofmeester aan het hof van de hertog van Kleef uit te oefenen zal hij ook veel in Kleef verblijven.

In 1368 neemt hij deel aan de slag bij Staelen in Opper-Gelre, waar Kleef een geweldige nederlaag lijdt tegen Adolf van Egmond, hertog van Gelre.

In 1473 schrijft hij aan de hertog van Kleef: 'Smedet dat yseren, die wile dat id heit is'. Hij heeft dan vernomen dat op het kasteel Didam niemand aanwezig is, behalve de vrouwe Van Den Bergh en Claes van Camphuysen en dat het kasteel te Angerlo is ontruimd door Johan van Kell, die er slechts vier soldaten achterlaat. Johan raad zijn heer aan om nu toe te slaan en deze kastelen in te nemen. Karel 'de Stoute' heeft net Nijmegen ingenomen en staat op het punt De Graafschap binnen te vallen. Van deze dreiging zou de hertog van Kleef gebruik moeten maken om de schade voor Kleef te beperken en de gehele Liemers in te nemen. De hertog van Kleef gaat wijselijk niet in op deze raad, want graaf Van Den Bergh heeft zich tot Bourgondië gekeerd en daarmee is hij Kleef een slag voor. Alleen Angerlo wordt door Kleef geannexeerd.

Johan van den Loe ligt waarschijnlijk, overeenkomstig zijn wens, in de kerk van Oud-Zevenaar begraven.

Wessel van den Loe, ambtman van 1476-1509.

Wessel van den Loe volgt zijn vader in 1476 als drost in de Liemers op en krijgt het kasteel als ambtswoning toegewezen. Het geslacht Van Den Loe is inmiddels een machtsfactor van belang geworden in de Liemers. Wessel zal de aankooppolitiek van zijn vader voortzetten. Zo worden de ambtmannen machtige mannen.

Het zijn drukke tijden voor drost Wessel. Van 1479 tot 1483, wanneer Gelre in opstand is tegen Maximiliaan I, helpt de hertog van Kleef Maximiliaan I om de orde in Gelre te herstellen. Graaf Van Den Bergh wil zich graag neutraal opstellen, maar Gelderse troepen maken geregeld misbruik van zijn neutraliteit door vanuit Berghs grondgebied Kleef binnen te vallen. Berghse inwoners maken van de situatie misbruik door goederen vanuit Kleef naar Gelre te smokkelen.

In 1480 wordt de Didammer Ot Tyden door Kleefse soldaten gearresteerd als hij een paar koeien op Didams grondgebied opdrijft. Ot wordt door Wessel van den Loe in het cachot van Kleef gesmeten op beschuldiging van smokkel.

Graaf Van Den Bergh protesteert hiertegen, de koeien zijn geen smokkelwaar, het is zijn vee en Ot zou het hem komen brengen. Didam is Berghs bezit en Kleefse troepen kunnen er niet iemand arresteren. Wessel is niet van zins Ot vrij te laten. Ot is hem nog polderlasten schuldig. Opnieuw protesteert graaf Van Den Bergh. Als Ot nog polderlasten moet voldoen, moet hij voor de richter van Didam, een Berghse ambtman, verschijnen. Wessel oordeelt dat de dijkgraaf en heemraad van de Liemers hierin moeten rechtspreken. Ot blijft in het cachot.

In 1483 is het bondgenootschap tussen Kleef en Maximiliaan I voorbij. Er is ruzie ontstaan over het verdelen van de krijgsbuit en het bezit van Arnhem. In dat jaar pleegt Wessel met Derick III Smullinck en Dirck van Wickede een overval op Arnhem, waarbij ze Willem van Egmond gevangen nemen. Willem van Egmond is de voornaamste bondgenoot van Maximiliaan I in Gelre. Ook speelt Wessel een rol in het hierop volgende beleg van Roosendaal.

Wessel zal tot zijn dood in 1509 op het kasteel Sevenaer verblijven. Het kasteel zal na hem niet meer als ambtswoning voor drosten van de Liemers worden gebruikt. Wessels zoon en naamgenoot

volgt hem op als drost. Hij gaat op Enghuysen wonen, waar hij in 1544 overlijdt. Het kasteel Sevenaer, dat zijn voornaamste functie verloren heeft, komt in bezit van de familie Smullinck.

De Duitse tak

Loë, auch Loe, (gesprochen „Loh“) ist der Name eines alten westfälischen Adelsgeschlechts. Die Herren von Loë gehören zum Uradel in dem Vest Recklinghausen. Zweige der Familie bestehen bis heute.

Das Geschlecht ist wahrscheinlich stammesverwandt mit den Crampe, die mit dem Ritter Bernhard Crampe im Jahre 1256 erstmals in Urkunden genannt werden. 1299 erscheinen Bernardus miles dictus Crampe de Sickenbeke (Haus Sickenbeck bei Marl) et Weszelus suus frater dictus Crampe urkundlich. Sie führten das gleiche Wappen wie die Loë.

Nach Kneschke gehörten auch der bereits im Jahre 1180 genannte Walter von Loë und der 1200 erscheinende Gerhard von Loë zur Familie. Letzterer soll als Zeuge bei einem Vergleich des Herzogs Heinrich von Lothringen mit den Grafen von Geldern aufgetreten sein. Die gesicherte Stammreihe beginnt mit dem von 1359 bis 1378 urkundlich erscheinenden Knappen Wessel vamme Loe.

Namen gebender Stammsitz war das Haus Loe bei Marl, das Belia van den Loe von ihrem Vater, dem Ritter Godecke erbte. Er erscheint 1275 urkundlich und war Kämmerer der Abtei Werden.

Die Linie zu Loe erlosch im 15. Jahrhundert. Auch die Zweige zu Dornenberg, Holte, Knippenberg, Steinhaus, Funderen und Overdeick konnten nicht bis in die neuere Zeit gelangen. Johann van den Loe erwarb 1461 für 9450 Gulden Schloss Wissen im Herzogtum Kleve käuflich. Seit dieser Zeit war Schloss Wissen der Stammsitz der Familie und wurde durch den Herzog von Kleve in den Rang einer eigenen Herrschaft mit eigener Gerichtsbarkeit erhoben.

Der Nachkomme des Stammvaters **Wessel von Loë** in der siebenten Generation, Wessel III, Herr zu Loë, Wilre und Konradsheim mit Burg Konradsheim wurde klevischer Kammerpräsident. Er heiratete Sophia von Haes, die Erbtöchter zu Konradsheim.

*Burg Konradsheim, 1617–1938
im Besitz der Familie von Loë.*

Ihr gemeinsamer Sohn Degenhard Bertram Freiherr von Loë, Herr zu Wissen und kurbrandenburgischer Kammerherr, war mit Anna Franziska Freiin von Nesselrode zu Ehreshofen verheiratet. Das Paar hatte 13 Kinder, von denen einige Söhne in den geistlichen Stand traten. Den Stamm setzte Philipp Christoph Freiherr von Loë fort, der auch als alleiniger Erbe der Güter unter anderem zu Wissen, Konradsheim, Mheer, Obel und Imsterath eingesetzt wurde. Er warpfälzisch neuburger Geheimrat und schwor 1691 bei der klevischen Ritterschaft auf. Von seiner Tante Christina van Imstenraedt geboren von Loë, erbte er das Imstenraedt'sche Schloss Mheer in Eijsden-Margraten in der niederländischen Provinz Limburg, das bis heute im Besitz einer Linie der Familie verblieb, ab 1841 ergänzt um das Kasteel Terworm.

Philipp Christophs Urenkel Gerhard Anton Edmund Asverus Freiherr von Loë (1749), Herr zu Wissen, Puffendorf, Ratheim, Buschfeld und Waldorf, zunächst königlich preußischer Major, wurde 1804 kaiserlich französischer Staatsrat, Ritter der Ehrenlegion und 1808 in den französischen Grafenstand erhoben. Dessen Sohn Friedrich Carl von Loë († 1849) nannte sich nur (bis 1840) Freiherr, da sein Vater kein Majorat gestiftet hatte.

Wappen der Grafen von Loë.

Aus der freiherrlichen Linie kam Maximilian von Loë (1801-1850). Er war 1835 einer der Mitbegründer der Genossenschaft des Rheinischen Ritterbürtigen Adels (Rheinische Ritterschaft), von 1837 bis 1845. Mitglied des Provinzialland

tages und ab 1837 Landrat des Siegkreises. Sein Sohn aus der Ehe mit Helene Gräfin von Hatzfeld zu Trachenberg, der Eigentümerin von Schloss Allner, Friedrich Karl Walther Degenhard von Loë (1828–1908), war einer der bedeutendsten Vertreter des Geschlechts. Ab 1863 Militärattaché in Paris, nahm er 1870 als Oberst am Deutsch-Französischen Krieg teil. 1880 wurde er Generaladjutant des preußischen Königs und deutschen Kaisers und 1884 zum kommandierenden General des VIII Armee-Korps befördert. Er starb 1908 als preußischer Generalfeldmarschall.

*Schloss Wissen, seit 1461 im Besitz der von Loë.
2016 Freiherr Raphael von Loë.*

Degenhard Bertram von Loë auf Wissen wurde am 20 Oktober 1629 zu Wien zusammen mit seinen Geschwistern, Anna Elisabeth, Sophie Dorothea, Ottilia Sibylla, Johanna Catharina, Christina Sophia und Agnes Maria von Loë, in den Reichs freiherrn stand mit einer Wappenbesserung erhoben. Am 31. August 1630 erhielten die Geschwister eine kaiserliche

Genehmigung zur Vereinigung des Wappens mit dem ihrer 1626 verstorbenen Mutter Sophie von Haes aus dem Haus Conradsheim. Degenhard Bertram Freiherr von Loë auf Wissen, kurfürstlich brandenburgischer Kammerherr, erhielt am 15. Oktober 1661 zu Kleve eine kurfürstlich brandenburgische Bestätigung des Freiherrenstandes (Baron).

Seine Söhne Phillip Christoph auf Wissen und Mheer, Bertram Wessel, Ritter des Deutschen Ordens und Komtur zu Gemert, Carl Gottfried, Ritter des Deutschen Ordens und Komtur zu Koblenz, Johann Adolf, Domkapitular zu Trier und Hildesheim und Wilhelm Arnold Freiherr von Loë, Domkapitular zu Lüttich wurden am 3 Juli 1707 in den Reichsgrafenstand erhoben und es erfolgte eine Wappenvereinigung mit den erloschenen Adelsgeschlechtern von Imstenrath und von Mheer. Ein Diplom wurde nicht ausgefertigt.

Am 6 September 1740 zu Wien erhielt Friedrich Christian Freiherr von Loë aus dem Haus Wissen, späterer kurfürstlich pfälzer Generalleutnant und Gouverneur von Düsseldorf, eine kaiserliche Genehmigung zur Namens- und Wappenvereinigung mit denen der ausgestorbenen Freiherren von Winkelhausen.

Edmund Freiherr von Loë, Senator des französischen Kaiserreichs, erhielt am 15 Juni 1808 den Titel eines Comte de l'Empire (Graf des Kaiserreichs) in primogenitur.

Im Königreich Bayern wurde Ludwig Adam Freiherr von Loë aus dem Haus Wissen, königlich bayerischer Kämmerer, bei der Freiherrenklasse der Adelsmatrikel eingetragen.

Am 15 Oktober 1840 zu Berlin wurde Friedrich Freiherr von Loë auf Wissen in den preußischen Grafenstand (Diplom ausgestellt am 12 Dezember 1859 zu Berlin) erhoben. Der Titel wurde in primogenitur aus je adliger Ehe verliehen und war an den Besitz von Wissen und Alten-Vehlar im Kreis Geldern geknüpft. Sein jüngerer Sohn Felix Freiherr von Loë (1825-1896) auf Terpoten bei Goch, königlich preußischer Landrat außer Dienst, erhielt am 5 Juni 1877 den Titel eines comes romanus in primogenitur.

Van Loo in België

August Baron van Loo (90), geboren op 20 november 1812 in Luik, Wallonië en overleden op 19 februari 1903 in Evergem, Vlaanderen, hij was toen 90 jaar oud.

Eine Aufnahme in den belgischen Adel als Baron de Loë erfolgte am 29 August 1885 für Alfred Freiherr von Loë (Baron), den späteren Konservator der königlich belgischen Museen für Kunst und Geschichte.

*Burg Adendorf, ab 1815
bis heute in Familienbesitz
von Loë.*

*Burg Wissem, 1833–1939
im Besitz der Familie von
Loë.*

Burg Bergerhausen 1894–1984 in Familienbesitz von Loë.

Burg Lede, seit 1987 bis heute im Besitz der Freiherren von Loë.

STAMBOOM HOENSELAER 1380									
Versie 1.29 160324		Geocom upload: 130904		Omgeving Weeze / Afferden / Gennep / Heyen / Groesbeek					
Genealogie Hoenselaer VI		Auteur: René A.M. Martens							
VI	VII	VIII	IX	X					
58/15	70.6								
KAREL VAN HOENSELAER 1355 circa 1413 <i>gehuwd</i>	GOOSSEN VAN HOENSELAER TOT WILLICH 1380 na 1447 <i>gehuwd</i>								
ELISABETH circa 1413	ELISABETH VAN EYLL								
	73.11								
	HERMAN VAN HOENSELAER 1380 <i>ca. 1415 gehuwd</i>	BELIA (BELY) VAN HOENSELAER 1425 <i>16 november 1447 gehuwd</i>							
HENDRIK II VON SPAENREBUCK HEER VAN HEYEN & BELIA	ALEIT VON SPAENREBUCK	LOEF VAN BERENBROECK 1438 1460	ELISABETH VAN BERENBROECK 1443 na 1457 <i>06 april 1461 gehuwd</i>						
	JAN & ELISABETH GREYF 	RIDDER JOHAN VAN DE LOE <i>gehuwd</i> STINE VAN EYLL	WESSEL VAN DE LOE 1509						
		P91.8 JONKER HENDRIK VAN HOENSELAER TOT VELLAR 1425 Wetten - 1487	STOP						
		P104.16 RIDDER KAREL VAN HOENSELAER TOT BRACHELN 1425 circa 1471 <i>gehuwd</i>	BELIE VAN HOENSELAER 1450 na 1457 <i>10 mei 1471 gehuwd</i>						
		ELISABETH VAN OSEN voor 1478	JORIS VAN LENNEP voor 1486	RIDDER WERNER VAN LENNEP 1530 <i>bastaardzoon</i>					
			P119.9 REYNIER VAN HOENSELAER TOT BRACHELN 1455 voor 1520	GERRIT VAN LENNEP na 1558					
			P123.2 ADELHEID VAN HOENSELAER 1455 <i>1485 gehuwd</i>	GAEDERT VAN BREDEMAR 1480					
			REJNIER VAN BREDEMAR voor 1494	KAREL VAN BREDEMAR					
			P125.7 IRMGARD VAN HOENSELAER 1455 <i>1475 gehuwd-1</i>						
			DEGEHARD HAES VAN TURNICH voor 1489 <i>1489 gehuwd-2</i>	CATHARINA HAES VAN TURNICH 1485 <i>1506 gehuwd</i>					
			RIDDER JOHAN VAN HEIJMBERG	DEAM VAN WEUVORDEN-DROVE					
			P125.8 MARGARETHA (GRIET) VAN HOENSELAER 1460 <i>1478 gehuwd-1</i>						
			LOIFF VAN LINZENICH 1501 <i>1501 gehuwd-2</i>	AILLOF RUMMEL VAN HETZINGEN TOT MÜHLENARK 1502 <i>gehuwd</i>					
			JONKER ADOLF RUMMEL VAN HETZINGEN TOT MÜHLENARK	CECILIA VAN DE BROICH